Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 84. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 3-го ТРАВНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MAY 3, 1986 No. 84. VOL. XCIII.

„Настав вже час, клекочуть Богом хвилі!"

„РАДУЙМОСЯ СЛАВІ СПАСИТЕЛЯ"

(ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ (СОБОРНОПРАВНОЇ) В АМЕРИЦІ Й ЕВРОПІ)

Всечесному Духівництву і Вірним УАПЦ(С) в Україні та які живуть по всьому світі Великоднє Архипастирське Послання Мир Божий і Архипастирське Благословення

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Сьогодні найбільше і найрадісніше свято у Вселенній: на світанку, третього дня, – Христос Воскрес! — все сталось, як Він заповідав раніше. Він також воскрешав мертвих. І ніхто і ніколи, крім Нього, не творив таких Божих чуд на Землі, бо Він Єдиний Месія для вічности.

І тому несуться у Всесвіті урочисті співи: „Воскресіння Твоє, Христе Спасе, Янголи оспівують на Небесах, і нас на Землі сподоби від чистого серця Тебе славити".

Христос завжди говорив про найбільшу заповідь, як у Всесвіті, так і в людському житті, щоб понад все ми любили Бога, а також взаємно любили один одного, як і Господь нас полюбив. І тоді завжди ми будемо мати рясні плоди у нашій праці і перемогу в боротьбі. І „Ніхто більшої любови не має над ту, як хто власне життя поклав би за друзів своїх" (Іван, 15, 13).

А поскільки Господь послав наші душі народитися в українській нації, то цим Він уклав у наші душі і надзвичайне місійне призначення, щоб ми з повною любов'ю своє життя віддали за друзів наших у боротьбі за визволення всього українського народу з-під сучасного безбожного московсько-комуністичного тиранства. Наші покоління мусять увести християнську Україну у волелюбні суверенні закони Божої любови, мудрости і радости правдивого розвитку.

Ми повинні із вільних країн світу знайти видимі і невидимі дороги і стежки, щоб допомогти нашим братам і сестрам у поневоленій, але воюючій Україні, для піднесення і посилення їхньої віри для перемоги. А особливо просмикнутися різними таємничими тайгами до концентраційних таборів і в'язниць, до наших мучеників за християнську суверенну Україну із Господньою вірою і святочним привітом: Христос Воскрес!

Христос сказав: „Боже царство в середині вас" (Лука, 17,21).

Йдучи за Христовою Мудрістю, ми говоримо: „Християнська суверенна Україна в середині нас". Отже, якщо буде бажана нам наша Україна у наших думках, творчому прагненні, то тоді ми її осягнемо в дійсності, у боротьбі, бо нас провадитиме Дух Святий. А „Де Дух Господній, там воля" (2, Кор., 3, 17). А коли ми перейняті Божою любов'ю і мудрістю і бачимо всі можливості перемоги, то ми повинні вповні перейнятися абсолютною Божою вірою, яка є запорукою перемоги. Бо Христос говорить нам: „А хто вірує, той не має нічого неможливого".

І коли Христос оздоровляв сліпих, калік та інших безнадійно хворих, то Він говорив: „Віра твоя спасла тебе". І ми можемо піднести нашу віру через Євангелію і Христову Церкву, цебто через Самого Спасителя Ісуса Христа.

(Закінчення на стор. 3)

„ВІН ВОСКРЕС"

(ВЕЛИКОДНІЙ ПРИВІТ ЄПИСКОПА ВАСИЛ ЛОСТЕНА)

Улюблені мої вірні, сестри й брати:

Досвіта в неділю опечалені жінки рішили самі піти до гробниці, де було зложене Христове Тіло, щоб вонями помазати його, і на диво побачили там при відкритому гробі ясного Ангела, що промовив до них такі дивні слова: „Чому шукаєте Живого посеред мертвих? Його тут немає. Він воскрес! (Лука 24:5 — 6).

Які це чудові слова! Що за прекрасна вістка! Безтямне довір'я Христа у свого Батька стало винагородою, що перемінилася у світлу перемогу Великодня, перемогу Життя над смертю!

Сьогодні ми стаємо учасниками цієї взнеслої перемоги, коли ми у беззастережній вірі приймаємо її, що Христос воскрес ради нас. Так ми стали Божим Людом, що „увеликоднився" на шляху свого життя. Бо у Воскресшому Ісусі Господь завітав у наше життя. Він завідує нашою долею, Він дбає про нас, Він любить нас, лікує нас, кріпить нас, Він крокує з нами у нашій туземній мандрівці життя!

Великдень — це виклик до нас, це виклик, чи ми рішаємося жити у Воскресшому Христі, чи ні. Бо вічне життя, потіха, мир Великодня стануть нашим уділом, як тільки ми звернемося у просьбах до Нього. Тому сьогодні прохаймо Господа, щоб Він зволив нам прийняти до наших сердець цю світлу Великодню Вістку. Прохаймо Його, щоб Він вчинив нас воскресним людом, Божим людом, послідовником Христа, людом-відданим всеціло на службу Української Католицької Церкви. Просім щиро Господа, щоб вчинив нас миротворцями, в наших домах і в наших громадах. Благаймо Його, щоб вчинив нас правдивими християнами, щоб ми жили з Його Євангелією, щоб ми любили убогих і несли поміч потребуючим. Станьмо народом, що його найвищою ціллю має бути звершення Царства Божого на землі, що голосить „Справедливість, право і мир", щоб ці фундаментальні кличі, що являються величними кличами Великодня, стали також уділом у житті наших по крові братів і сестер, що караються і страждають у нашій поневоленій безбожним ворогом Батьківщині.

У цей день Великодня Христос промовляє до нас: „Мир вам!" (Іван 20:20). Хай благодать цього привіту заволодіє нашими серцями, щоб ми жили в ньому, раділи ним, славлячи Христа по всі дні нашого життя.

Христос Воскрес!

† **Василь**
Єпископ Стемфорду

До Христа

Вже скільки літ, як люд мій безупину
Підносить хрест раменами Симона;
І давить дерево, і пече корона
Моїх братів, розп'ятий Божий Сину!

Вже скільки літ! І сестри — як калина,
Ідуть сумні крізь будяки й терпину,
Щоб дати їм — Вероніки хустину,
Вишивану в передсвітні години.

Громи б'ють мідні, тнуть холодні тучі,
Роздертий килим вівтаря багрiє,
Настав вже час, клекочуть Богом хвилі!

...І діви, що олії несуть пахучий,
В трираменний свічник закам'яніють,
Як знайдуть білий цвіт в пустій могилі.

Віра Вовк

УНС ХОЧЕ ДОПОМОГТИ ЖЕРТВАМ КАТАСТРОФИ В УКРАЇНІ

Джерзі Сиґі, Н.Дж. — Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу, у телеграмах до президента Роналда Регена і віцепрезидента Джорджа Буша з середи, 29-го квітня, звернувся до них з проханням встановити розміри нуклеарної катастрофи в Україні та можливості допомоги жертвам і загроженим радіяцією особам.

Екзекутива УНС запевнила Президента і віцепрезидента, що радо і негайно УНС долучить до будь-якої допомоги із ЗСА чи через Міжнародний Червоний Хрест, маючи запевнення,

що ця допомога дійде вповні до людей в Україні, які такої допомоги потребують.

ЗАКЛИК УАКРАДИ

До українських громадян в ЗСА!

Екзекутива Української Американської Координаційної Ради закликає всіх українських громадян в ЗСА перев'язати дерева на своїх посілостях чи біля своїх домів видними чорними стяжками на знак смутку і жалоби з приводу страшної нуклеарної катастрофи, яка навістила Україну, і тим заманіфестувати перед нашими спів-громадянами наші почування та солідарність із нашими братами в Україні.

Екзекутива УАКРади

„Все безпечно", — запевнює Інтурист

Ню Йорк. — „Ню Йорк Таймс" в числі за четвер, 1-го травня, обширно описую чи відгуки серед українців — нюйоркчан на нуклеарну катастрофу в Чорнобилі, і про гнів й обурення поступованням совєтського уряду, тобто подаванням неправдивих інформацій і затаювання цієї події, кількости жертв і її наслідків перед світом, у своєму докладному репортажі згадав специфічно про тури туристичної агенції Ковбаснюків, що міститься на Другій авеню, поблизу 10-ої вулиці на Мангеттені. У вівторок, як відомо, Ковбаснюк Агенція відкликала дві тури на Україну, що мали відлетіти у вівторок вечері. „Одна з цих великодніх турів подає „Ню Йорк Таймс", — включала три дні відвідин Києва — міста, де народилось українське християнство". Власник Бюра Віра Шумейко назвала це „дуже спеціяльною турою". „Туристи бажали провести Великдень зі своїми родинами і принести їм трохи радости". Проте, турбуючися про безпеку учасників тури, Віра Шумейко відкликала обидві подорожі. Сталося це, як повідомляє „Ню Йорк Таймс", не зважаючи на запевнюючий лист від офіційного совєтського туристичного бюра Інтурист, що міститься при 630 П'ята авеню в Ню Йорку, який Ковбаснюк агенція отримала у вівторок.

Цей лист Інтуриста в світлі застрашуючих подій в Україні, подаємо за „Ню Йорк Таймсом" в перекладі українською мовою, як типовий зразок совєтських інформацій.

„Як усі люди, ви, напевно, так само чули про недавній випадок в нуклеарній електростанції в Чорнобилі, поблизу Києва, і, мабуть, застановляєтеся над питанням, який ефект ця новина матиме на туристичні пляни ваших клієнтів, що збираються їхати до Совєтського Союзу.

Ми повністю запевняємо вас, що тепер, як і завжди немає обмежень або перешкод для туристичних турів по Совєтському Союзі.

(Закінчення на стор. 3)

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ Чун Ду Ван заявив кореспондентам, що він погодиться, з певною передумовою, на зміну конституції до закінчення його реченця на президентському пості в 1988 році. Одинокою передумовою такої згоди, очевидно, на вимогу лідерів опозиції, є те, щоб крайова асамблея, тобто парлямент, вводив нову конституцію в життя поступово, етапами, щоб дати можливість населенню пристосуватись до нової ситуації. Головною вимогою опозиційних партій є вибір президента звичайною популярною кількістю голосів, а не як дотепер колеґіяльною системою, яку використовують великі політичні партії підтримувані військом. Крім того президент Кореї погодився зустрінутись з головним лідером опозиції Кім Янґом Семом.

НА ДУМКУ ЗАХІДНІХ нуклеарних спеціялістів, реактор чи реактори, бо на Заході говориться про катастрофу двох горіючих реакторів в Україні, горітимуть правдоподібно кілька тижнів. У Вашінґтоні підтвердили, що експльозія наступила в суботу, 26-го квітня, а на Заході про неї довідалися 48 годин пізніше з офіційних совєтських джерел, хоч приватні інформації про катастрофу в Україні кружляли вже раніше.

ЧІЛІЙСЬКІ ПІДПІЛЬНИКИ, які змагаються за повалення уряду військової хунти президента Авґусто Піночета, підклали 29-го квітня 13 бомб і поранили вистрілами з кріса чотирьох вояків з національної ґвардії. Одна з бомб вибила діру в мурі при вході до американської амбасади. Ніхто з цього вибуху не постраждав. Поліція заарештувала декілька осіб запідозрених в бомбових замахах і приналежності до скрайньо-лівих організацій, противників теперішнього режиму.

ІЗРАЇЛЬСЬКА ПОЛІЦІЯ розкрила велику групу терористів в Єрусалимі, завданням якої було виконати декілька атентатів звернених проти громадян З'єднаних Стейтів Америки, Великобританії та інших заприязнених з Америкою країн. Префект єрусалимської поліції відмовився назвати грпу по імені і не бажав коментувати справу їхньої діяльности поки ще ведеться слідство проти запідозрених в терористичній діяльності.

ПАЦИФІСТИ, ДЕЯКІ американські релігійні і політичні лідери, вчені та кілька колишніх ветеранів в'єтнамської війни, яка коштувала З'єднані Стейти Америки дуже дорого в людях і матеріялі, закликають президента Роналда Регена, щоб він забув за „воєнні болі" і „упередження" і нав'язав нормальні дипломатичні зв'язки з урядом комуністичного В'єтнаму. Деякі політичні спостерігачі кажуть, що все це робиться для того, щоб допомогти комуністам переборювати економічні трудноші зв'язані з колосальними витратами Ганою на військо, озброєння, втримання окупаційної армії в Камбоджі тощо. Листа Р. Реґенові було вручено в Білому Домі ще перед його виїздом на Далекий Схід.

ПОІНФОРМОВАНІ ОСОБИ кажуть, що прем'єр-міністер Великобританії Марґарет Тачер отримає від президента Роналда Реґена окрему подяку під час тривання конференції сімох індустріяльних держав в Токіо за те, що вона мала відвагу і погодилася, щоб американські воєнні літаки вилетіли з бази у Великобританії для збомблення військових об'єктів і терористичних гнізд в Лівії. Окрему замітку Р. Реґен приготував для президента Франції Франсуа Міттерана і прем'єр-міністра Італії Бенітто Краксі.

ПОЛІТИЧНІ СПОСТЕРІГАЧІ не вірять, що совєтський лідер Міхаїл Горбачов дозволить академікові Андреєві Сахарові виїхати на Захід, як цього домагаються західні вчені і родина. Натомість існує можливість, що режим дасть йому змогу повернутися назад до Москви і під наглядом агентів КҐБ сяк-так працювати в обмежених можливостях, але в кращих умовинах.

МОСКВА ПРОДОВЖУЄ ОБДУРЮВАТИ СВІТ ПРО КАТАСТРОФУ В УКРАЇНІ

Москва. — Західні пресові агентства і численні кореспонденти акредитовані в Совєтському Союзі, погоджуються з опінією урядових американських осіб і приватних нуклеарних спеціялісітв, що Москва продовжує обдурювати західній світ, в тому числі представників урядів, про нуклеарну катастрофу в Україні, не відступаючи від своєї первісної версії, що тільки дві особи загинули біля Чорнобиля, 198 були поранені, з того числа 18 знаходяться в тяжкому стані. Їх переглядатиме особисто американський лікар-спеціяліст від нуклеарного затроєння і хвороби костей д-р Роберт Ґейл, якого совєтський уряд запросив, як одинокого консультанта ЗСА, хоч, як відомо, З'єднані Стейти Америки пропонували Совєтськоу Союзові більшу допомогу у погашенні вогню нуклеарного реактора і допомозі потерпілим.

Так менш-більш виглядає совєтська офіційна версія катастрофи в Чорнобилю. Більше того, Москва, знаючи, які наслідки може мати її пропагандивна версія і промовчування нуклеарного випадку від п'ятниці 25-го до понеділка 28-го квітня ц.р., несподівано для вашінґтонських урядових осіб і членів Конґресу в Палаті Репрезентантів з'явився другий секретар совєтської амбасади Віталій Л. Чуркін і запропонував свої послуги та інформації про нуклеарну катастрофу для комісії, яка розглядає цю справу з доручення спікера Палати Репрезентантів Томаса П. О'Нілла. Він, очевидно, не сказав нічого нового, а тільки повторив ранішу пропаґандивну версію, яку для преси ввесь час подавало совєтське пресове аґентство ТАСС.

З Парижу повідомили, що французькі сателіти зробили багато знимок над місцевістю Чорнобиль, які дійсно підтверджують, що совєтам правдоподібно вдалося приґасити вогонь реактора, при допомозі спеціяльних військ і гелікоптерів, які сипали на реактор з повітря мокрий пісок, яким ще найскорше можна погасити вогонь нуклеарного реактора.

Европейські країни, зокрема Скандинавські, як також Західня Німеччина й Італія продовжують протестувати проти совєтської мовчанки і введення в блуд вільного світу та вимагають вияснення від Москви. Також у Вашінґтоні в п'ятницю, 2-го травня ц.р., віцепрезидент Джордж Буш, який у відсутності президента Р. Реґена відповідає за всі державні справи, відбув нараду з членами кабінету, які не поїхали з Президентом на конференцію сімох індустріяльних держав до Токіо, на якій були порушені справи нуклеарної катастрофи в Україні і її наслідків. Коли кореспонденти запитали американських урядових осіб чи можна вважати ситуацію в Україні безпечною, вони відповіли, що навпаки, вони нікому не дораджували б їхати тепер до цієї країни, бо наслідки експльозії будуть щойно тепер починатися.

Без сумніву, що Москва докладає усіх зусиль, щоб порименшити катастрофу і число померших і поранених осіб. Як „Свобода" вже повідомляла у числі газети з 2-го травня ц.р., на підставі приватиних розмов й інформацій, в Україні загинуло від 10 -15.000 осіб, яких режимники поспішно поховали, щоб скрити перед світом і власними громадянами наслідок катастрофи.

Р. РЕҐЕН ЗАТОРКНУВ СПРАВУ ПРО НУКЛЕАРНУ КАТАСТРОФУ В УКРАЇНІ

Балі, Індонезія. — В четвер, 1-го травня, тут відбулася зустріч президента ЗСА Роналда Реґена, президента Індонезії Суґарто і міністрів закордонних справ країн Південно-Східньої Азії. Вона була присвячена головним чином економічним проблемам. Однак за день до початку зустрічі більшість питань, зв'язаних з перебуванням тут президента ЗСА стосувалися катастрофи на Чорнобильській атомній електростанції в Україні.

Виступаючи на пресовій конференції, речник Білого Дому Леррі Спікс сказав, що Президент „висловив глибоке співчуття совєтському генеральному секретареві Горбачову і запропонував Совєтському Союзові гуманітарну і технічну допомогу". Совєтський Союз від такої допомоги відмовився.

Р. Реґен провів також кілька нарад зі своїми асистентами. Мова йшла як про майбутню економічну нараду, так і про нуклеарну катастрофу в Україні.

Репортери, які супроводжують Президента, вважають, що під час зустрічі з Суґарто Р. Реґен повинен підняти питання про порушення прав людини в Індонезії і відсутности свободи преси. Журналісти звертають увагу на те, що індонезійські власті не впустили в країну кількох австралійських і американських репортерів. Кореспонденти запитали про свободу преси міністра закордонних справ Індонезії Мохтара. „Ми не проти такої свободи, — відповів міністер, — але нам не подобається, коли газети б'ють нас".

Чиновники Білого Дому, які супроводжують Р. Реґена, наґадали репортерам: „Ми тут гості і не можемо встановлювати свої порядки".

Зустрівся з журналістами і віцепрезидент Філіппін Сальвалор Льорель. Він заявив, що Філіппіни потребують американської допомоги і що він попросить президента Р. Реґена виділити 150 міл. дол. на розвиток економіки.

Помер мистець Б. Доманик

Гантер, Н. Й. — У вівторок, 29-го квітня, ц.р., помер постійний мешканець Гантеру Богдан Доманик на 74-му році життя.

Покійний був одним із нечисленних українських мистців (Петро Меґик, Петро Андрусів), який скінчив Академію мистецтв у Варшаві. Його спеціяльністю були образи святих, також пейзажі, завжди олією. До ЗСА прибув у 1961 році. Був членом Об'єднання Мистців Українців в Америці, загально шанований в колах мистців, один з передовиків „мистецького Гантеру".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J

Нуклеарна катастрофа в Україні

До історії лихоліття, в якому перебуває Україна вже поверх 60 років, будучи під московсько-большевицькою окупацією з її політикою ґеноциду, долучилася ще одна страхітлива подія — вибух атомового реактора за 80 миль (кругло 160 клм.) від Києва. Бувають в різних країнах світу різні катастрофи. Незалежними від людської сили і волі навіщують людей землетруси, вибухи вулканів і ураґани чи тайфуни. Спричинюють катастрофу механічні хиби чи людське недбальство, сполучене з атмосферичними змінами, як це було недавно з нещастям американського космічного корабля „Челенджер". Бувають теж катастрофи, спричинені зумисне злочинною поведінкою режимів, які запрягають людське нещастя до воза своєї безскрупульної політики — як це було із штучно спричиненим голодом в Україні у 1930 роках, щоб винищити цілу верству українського хліборобства, ворожо наставленого супроти насильної колективізації, яка обертала гордого на свій кусень рідної землі хлібороба у невільничого робітника.

Орудувати будь-якими цифрами й фактичними даними у теперішній страшній катастрофі в Україні неможливо просто тому, що злочинний большевицький режим засекречує все, що повинен би негайно проголосити. Він хотів взагалі промовчати вибух атомового реактора і признався до цієї події аж після того, як виявили її шведські фахівці. Де докладно знаходився той реактор, коли докладно стався вибух, з якої причини, чому вибухла пожежа, яка була така страшна і загрозлива для сусіднього реактора, що Москва звернулася до Західньої Німеччини і Швеції, щоби вони допомогли цю пожежу загасити, кого і з яких місцевостей та куди евакуйовано людей і скільки їх та — що найважливіше — скільки згинуло людей зразу і скільки смертельно поранених — це все просочується до вільного світу тільки почерез радіо-телевізійні передачі, які черпають свої відомості від західніх амбасад, від західніх кореспондентів у Москві і від приватних осіб, з якими контактуються рідні на Заході. Західньому принципові „нарід має право знати" Москва протиставила принцип „нарід не має права знати". Тому у совєтській пресі немає вісток навіть про автомобільні катастрофи чи епідемії хворіб, засекречується недугу і смерть кремлівських володарів, а вже й мови не може бути про інформування громадян про будь-що з приватного життя кремлівської верхівки і членів Політбюра. Відомо, що Москва намагалася всіма способами затаїти спричинений нею штучний голод в Україні і на коротку мету це частинно їй вдалося, бож французький прем'єр Еріо заявив був, що він, будучи в Україні, „не бачив" ніякого голоду. Вже Катерина II будувала Патьомкінські села для задурманення чужинців.

Система затаювання, промовчування, обріхування власних громадян і зовнішнього світу панує в СССР по нинішній день. Не вільно інформувати людей про будь-яку неґативну подію, бож це „рай", і це така зфабрикована пропаґандистами уявна країна, про яку сказано „нєт другой такой страни у мірє, ґдє так вольно дишет челавєк".

Ця система виявилася вповні тепер при тій нуклеарній катастрофі. В офіційному комунікаті подано, що „стався випадок", в наслідок якого згинули дві особи. Який глум, який цинізм! Західні телебачення подали спершу, що згинуло 2,000 осіб, а телевізійна станція Сі-Бі-Ес у своїх останніх новинах у минулий вівторок не виключила, що число жертв досягло 25,000, не рахуючи тих, які захворіють невилікувальним пістряком в наслідок радіяції. З Польщі наспіла вістка, що там заборонено продавати молоко, бо воно може бути затруєне, коли корм корів пересяк трійливою радіяцією. Дітям наказали заживати пілюлі з йодини проти радіяції.

Очевидно, всі, що мають своїх рідних чи близьких приятелів в Україні, переживають години і дні в переляку й вижиданні вісток, що діється з отими їм близькими особами. Телефонічна сполука трудна, коли навіть сполучуються телефоном із Києвом чи іншим містом в Україні, то запитаний може в найкращому випадку сказати „я живий" чи „жива" і „не турбуйтесь", бо все інше може бути підтягнене під категорію зради державних тайн. Коли у 1979 році радіяція почала проникати назверх почерез щілини в реакторі на Тримилевім острові в Пенсильванії — негайно всі громадяни знали всі подробиці і вжито негайно таких заходів, що не було ні одної людської жертви. Деякі американські телекоментатори прирівнювали вже атомову катастрофу в Україні із скиненням атомових бомб американцями на японські міста Наґасакі й Гірошіму, але вони зразу застеріґалися, що треба стриматись із зрівнюванням числа жертв. Молім Господа, щоб вони були якнайменші.

С. Г.

СУЧАСНИЙ КИЇВ НІМЕЦЬКИМИ ОЧИМА

Мюнхенський щоденник „Зюддойче Цайтунг" від 15-го квітня ц.р. помістив цікавий репортаж свого кореспондента Бернгардта Кюпперса з Києва, який варт переповісти. Стаття називається „Подув легкости" з підзаголовком „Український Київ, як на совєтські умови, презентується дуже відмінно і барвисто". Автор починає свій репортаж описом виставки на терені Печерського манастиря, на якій показано „найменшу книжку світу". Її видно під мікроскопом — вона трохи більша від одного квадратового міліметра і має поезії з Шевченкового „Кобзаря". Інший твір — це образ рожі у вижолобленому волоску. Автором є мистець Микола Сядристий, інженер за фахом, на виставці є й інші речі мікроскопічної величини, крім одної, для якої не треба мікроскопу, бо сам лізе в очі. Це великий портрет Леніна перед входом на виставку, складений зі 125,000 букв його статті „Найближчі завдання соввлади". Автор називає свої твори „монументальністю навиворіт".

У Києві, „матері городів руських", де собор св. Софії, зреставровані Золоті ворота і Печерський манастир з муміями в підземних проходах свідчать про величне минуле перед наїздом татар 1920 року, є чимало пам'ятників різної монументальности. З парків на стрімкому березі, звідки очі звертаються в далечінь на схід через Дніпро і його мости, стремить ще з царських часів статуя князя Володимира, який 988 року охрестив Київ. Як генеральний секретар Міхаїл Ґобачов думає 1988 року відзначити хрищення першої російської держави, Київської Руси, ще не відомо. Одначе в Києві кажуть, що всі урочистості будуть зосереджені в Москві. Там патріях Пімен, голова Російської Православної Церкви, займе з цієї нагоди свою резиденцію у відновленому Даниловському манастирі. Проте партійна преса офіційно атеїстичної держави вже заздалегідь відкинула погляд про вирішну ролю Церкви на російську державність і культуру, як „фальш". Преса також перестерегла, що „закордонні протисовєтські центри" використовують святкування 1000-річчя для своїх політичних цілей. Куди більше, ніж постать князя з хрестом у піднятій правиці, кидається в очі „лук приязні" на найближчому узбіччі. Там видно вилиту в бронзі пару чоловіків, що йдуть у світле майбутнє — російського і українського робітника. Святочно відкрита була та композиція 1982 року, в останньому році життя державного і партійного шефа Леоніда Брежнєва.

Пам'ятник Богдана Хмельницького на коні перед Софійським собором символізує наочно те, що сьогодні стоїть в книгах історії під роком 1653 як „з'єднання України з Росією". Кінь пирскає в напрямі побитого польського війська, тоді як вождь українських дніпрових козаків, Богдан Хмельницький, скеровує свою булаву на північний схід, на Москву. Цей напрям стоїть на кінці короткого епізоду української незалежности між Польщею і Росією. Україна, сьогодні друга щодо величини союзна республіка колосальної імперії, не могла тоді існувати без опертя на одну з обох країн. Траґізм виявився чітко, коли посланець царя прийняв присягу козацького вождя, а потому різко відмовився потвердити союз, який, на думку московського володаря, означав „довічне підданство".

У час, коли в Москві зима ще повільно прямує до кінця і на вулицях лежать ще купи брудного снігу, на київському Хрещатику вже бростяться каштани. Хрещатик для Києва є тим, чим Нєвський проспект для Ленінграду і вулиця Горького для Москви. Але яка різниця! По обох боках Хрещатика повно прохожих, наче на південних корсо. На лавках під деревами люди заїдають з торбин, базікають і вечорами грають на гітарах. Сталінська соцґотика, з років після знищення бульварів у Другій світовій війні, має тут більше людський вимір, ніж у Москві, де прохожі наче поменшені, попихаючись, поспішають попід колосальними фасадами і зникають у високих на п'ять поверхів брамах. Замість московської містики сили, тут панує легкість. Різноманітніше і барвистіше стоять тут біля урядових будинків крамниці і кав'ярні. Щойно привезені ковбаски притягають магнетично людську юрбу, центральний колгоспний базар під скляною копулою на кінці Хрещатика, званий бесарабським ярмарком і прикладно чистий, як і ціле місто, пропонує яблука, а при одному станку квасний щавель, п'ять рублів за кілограм, тобто 16 марок (7 долярів).

У Києві чути більш мову російську, як українську. Придворний у готелі вияснив це так: мова російська є найбільш прогресивною мовою, бо це мова Леніна. Молодого водія таксівки, який на вечірніх курсах студіює транспортацію, українські батьки посилали до російської школи. Крім цього, „у фахових школах і університетах викладають по-російськи, казав він, — що маю робити з українською мовою?"

Український партійний шеф Володимир Щербицький виступає у своїх промовах на партійних зборах республіки також російською мовою. Його, 1972 року повалений попередник Петро Шелест, цього не

(Закінчення на стор. 3)

Іван Базарко

По Великій П'ятниці страждань прийде радість Воскресіння

В цей день, в цей третій день
і голубінь небес,
і яра зелень трав,
і біла віточка вишень —
все каже нам:
Воскрес! Воскрес!

В цей день, в цей третій день
і правда і любов
перемогли брехню і люту злобу
і встав
Ісус Христос
у славі
з гробу!

(Уляна Кравченко)

Немає більшого свята, як свято Христового Воскресіння! Немає більшої радости, як наша віра на Воскресіння. Пливуть віки! У всіх тих змінах часу залишилася одна непереможна вартість — Христова Віра Христова Правда, що смерть не є кінцем всього.

І знову Року Божого 1986 здійсниться велика містерія — перемога життя над смертю, — вічно жива містерія Великодня — бо Воскрес Христос посеред нас.

Від перемоги Христа над смертю проминули віки. У вічність відійшли мільйони людей, численні покоління, цілі народи. Творилися і падали могутні держави та народи. Жили в славі і багатстві сильні володарі миру цього — і їх не стало. Створило людство за цей час тисячі ідей і систем. А одначе життя, наче та ріка, забрала все зі собою, замулюючи їх не раз так основно, що й сліду по них не стало.

У всіх тих вікових бурях і змінах осталася одна непроминаюча вартість — Христова Віра і Правда, що смерть не є кінцем всього. Ця Правда вічно жива, однаково велика і притягаюча, не підлягає жадним змінам. На протязі століть не раз людина старалася її захитати, що більше старалася її знищити — але в тій боротьбі сама гинула — а Христова Правда майже по двох тисячах літ залишилася і надалі могутня і повна хвали.

Христове Воскресіння — це закріплення правди Христової Слави, Його Божої Науки, це Свято Віри і Надії — віри в перемогу світла над темнотою, правди над неправдою.

В 1976 році появилася в Україні у „Самвидаві" збірка віршів „Світло і Сповідь", в якій є вірш „Великдень", і там читаємо:

О, Боже мій, не дай мені упасти.
Бо обертом їде моя голова,
А правда топиться в брехні чи не щодня,
Бо вже і дням, і ночам моїм боляче.
О Боже мій, спаси і відведи
Від отих, лукаво глаголящих
І від отих набравших в рот води,
І від тих за брехні лаврами заклечаних,
І від тих, що ні сюди і ні туди,
Від ідолів старих і новоспечених
Від пустослов'я, Боже одведи!

Наші думки, наші серця нехай будуть з тими в рідному краю, що не зламались, не вгнулись, як автор вищеподаного вірша.

А покищо, в цьогорічний Великдень, не чути буде гомону радісних пісень, а понесуться тільки тихі молитви до Бога про перемогу Христової Правди на нашій Рідній Землі.

Наші думки, наші серця хай будуть з тими нашими сестрами і братами, що не зламались, а станули на прю з ворогом.

І коли на Воскресній Утрені священик тричі піднесе хрест вгору і проспіває тричі могутнє „Да Воскреснет Бог і розтачаться врази Його", хай з гомоном Великодніх дзвонів попливе наша щира молитва до небес за всіх тих, що караються по таборах і тюрмах Сибіру за словами поета: Ю. Клена; що

у розлуці
помруть, відірвані від рідних хат;
За тих, що у розпуці
Вночі гризуть залізні штаби ґрат.
Що душать жаль у невимовній муці,
За тих, кого веде на страту кат.
Над ними, Господи, в небеснім тверді
Простри свої долоні милосердні.

Ти, Боже, їх у темряві не кинь,
Благослови їм шлях серед пустинь.

У свято Воскресіння Христового, Воскреслий Христе, дай нашим рідним в Батьківщині врем'я люте пережити, щоб вони і ми, разом і вільно Тебе могли хвалити. Воскрес Христос, воскресне й наша Правда. І тоді пісня радости полине до небес: Христос Воскрес !

Андрій Качор

ВЕЛИКОДНІ СИМВОЛИ І НАШЕ ЖИТТЯ

Живемо сьогодні в такому зматеріялізованому світі, що навіть у такі великі християнські свята як Різдво Христове і Великдень, ми рідко коли глибше застановимося над сучасним нашим християнським життям і над самими основними засадами християнської науки.

Світ сьогодні переживає глибоку морально-релігійну кризу і тому варто, хоч деколи, заговорити про саму суть християнського життя і Христової науки. Для цього найкраще надається, на мою думку, Страсний Тиждень і Світле Христове Воскресення. Свято Христового Воскресення стало основою християнської віри й науки. Св. Павло дуже сильно підкреслює цю правду в своїй посланнях, кажучи: „А коли б Христос не воскрес, тоді марне було б наше проповідування, марна наша віра (І. Кор. 15:14).

З науки катехизму знаємо, що Ісус Христос, це Син Божий, який прийшов на цей світ, щоб дати людству нові основи життя, спертих на основи життя, спертих на засадах любови один до одного... Христос постійно навчав: „Любіть Господа Бога свого всім серцем своїм і всією душею своєю і всіма думками своїми". Це перша і найважливіша заповідь. Друга ж подібна до неї: „Люби ближнього свого, як себе самого". На цих двох заповідях увесь Закон і Пророки стоять (Матв. XXII. 37-40).

Символом цієї великої любови є сам Христос, який для відкуплення людського роду, від первородного гріха, прийшов на цей світ, навчати людей справжньої Божої Правди і Любови і за цю свою любов до людського роду терпів, був мучений і серед людської наруги, знущань і мук помер на хресті. А своєю смертю дав доказ вірности свому навчанню, що „Більшої любови ніхто не має, як той, хто душу свою положив за друзів своїх" (Івана ХУ. 13).

Не буду тут переповідати подій Страсного Тижня з-перед майже двох тисяч років тому назад. Вони нам відомі. Знаємо, що Єрусалимські первосвященики, книжники і фарисеї, при допомозі Юди, видали Христа на хресну смерть. І хоч Пилат не знайшов ніякої вини Христа для смертного засуду, Христос мусів вмерти...

З приводу цієї Божественної драми Страсного Тижня, застановімся коротко, над трьома дуже важливими і вічними символами, що їх людству залишила ця драма.

• • •

Перший символ — це сам Христос. Він став вічним символом вічної любови, який, як співаємо у пісні, „від смерти до життя, і від землі до неба нас привів". А коментатором цієї безмежної любови, цього вічного символу є святе письмо і християнська наука. З історії знову знаємо, що християнство в своїх початках було найбільш альтруїстичною релігією світу. Громадяни виховані від дитинства в християнському дусі були ідеальними громадянами своїх держав, ідеальними членами свого народу та своєї Церкви, бо вони все були готові служити іншим, а в потребі за них життя своє віддати (віддати „душу за друзів своїх").

На жаль, християнство за час свого двотисячного існування загубило цей найважливіший символ своєї віри, тобто любови до один одного, до свого ближнього, до свого брата, до іншої людини. Християнство, на жаль, в новіших часах, дуже часто любов зміняло на егоїзм, нетерпимість, як це робили колись юдеї та їхні релігійні провідники фарисеї. Наслідки цієї егоїстичної доктрини спостерігаємо і відчуваємо тепер у цілому світі...

Щобільше, само християнство поділилося на різні Церкви і секти, зовсім не в дусі Христової науки про любов ближнього, але з нетерпимости, а деколи й в ненависти до себе. Навіть у тій же самій Церкві, Католицькій чи Православній, завважується нетерпимість, бо їхні керманичі дуже часто забувають про цю основну християнську засаду любови ближнього.

Щойно тепер, за наших часів, була спроба, на II Ватиканському Соборі, цю християнську любов для всього християнства привернути. Одначе від деклярацій до практичного вияву цієї любови ще довгий шлях, бо сучасний світ не виявляє великої охоти до християнського навернення.

У Страсний Тиждень і в часі свят Христового Воскресення варто і нам подумати, що ми робимо, серед свого найближчого окруження, щоб символ християнської любови, любови один до одного в нашому суспільно-громадському житті, знова защепити так, як навчав Христос. Погляньмо довкола себе і... пробуймо бути християнами.

• • •

Другим найтрагічнішим символом, що його нам

(Закінчення на стор. 3)

Володимир Барагура

СТІЙКА ПРИ БОЖОМУ ГРОБІ

III.

Інколи в бічній лавці сідав наш кошовий і спостерігав та пильно записував наші огріхи, щоб потім поставити винуватців до карного звіту. Двічі денно й пізнім вечором несподівано з'являвся на інспекцію сам зв'язковий суворий проф. Іван Чмола, який не знав пощади.

Раз мені трапилося, що до Плащаниці підійшла молода мама з малим хлопчиком. Вона сунулася навколішках, а хлопчик чимчикував біля неї. Коли мама поцілувала пробиті цвяхами руки й ноги та проколений списом бік Спасителя, хлопчик станув напроти мене і торкнув мене пальцем у стегно. Я не ворухнувся. Врешті хлопчик запитав: — Мамо, чи то дерев'яне?

Мені зібралося на сміх, але я опанував себе і не подав знаку життя. На щастя мама пояснила, що це „живе" і швидко відтягнула його від мене. Зранку і аж до пізнього вечора стоялося веселіше, бо в церкві був рух. Вночі тільки в передніх лавах сиділо кілька жінок — „дружинниць" і „образових дівчат", які співали страсних пісень. Так ми спільно сторожили Божий Гріб.

• • •

В суботу ввечері забіг на нашу квартиру наш клясний збиточник, витівкар і проводир Зердик:

— Але ж ти, Чіпко, дурний! Стоїш тут майже три дні, не спиш, не їси. Я вже був на Воскресній відправі в монастирі Сестер Василіянок і можу сьогодні їсти свячене! Вже біжу до хати!

Ми прогнали спокусника палицями і сміхун у підскоках вибіг на вулицю.

Врешті прийшла неділя. Наш цілий гурток стояв уже на поготові в церкві, щоб узяти участь у Воскресній Утрені. Ми йшли в процесії шпалерою обабіч священиків і віддали почесний салют, коли отці хрестом відчиняли церковні двері, коли загули радісно мовчазні досі дзвони, а народ спільно з хором заспівав могутнє „Христос Воскрес!"

• • •

Зараз після Богослуження відбулася збірка й після звіту ми розійшлися додому. Хоч докраю втомлений і невиспаний, я зі смаком спожив великодній сніданок і зараз же побіг під „Гірну" церкву. Там на просторій площі зібралися вже десятки дітлахів із цілого міста. Перед вів Зердик. Він уже зумів зсунутися по дзвоновім мотузі з кількаповерхової дзвіниці на площадку, скотитися з драбини, що служила дзвіничними сходами й набити ґудза на чолі, підбити собі око розривом переладованого сіркою „ключа" та обсмалити лице вибухом стрільного пороху з мортирі.

Металічний звук розхитаних дзвонів, вистріли з „ключів" і „мортир", крики і сміх розбавлених дітей, зливалися в одну несамовиту какофонію, яка нам видавалася найкращою музикою. Гульня тривала до пізнього вечора. На другий день — Обливаний понеділок!

• • •

Після Служби Божої й обіду, на цвинтарі коло „Гірної" церкви збиралися дівчата й парубки з міста, передмість і довколишніх сіл та присілків виводили гагілки. Довкола них творилося на кілька обручів завгрубшки велике людське коло. За очі хапала кольоритність народних жіночих одягів, вишивок, гаптів, мережива, спідниць, сорочок, киптарів, наміток, головного накриття, вінків, намист, стрічок, хустин.

Хороводи починалися прадавньою гагілкою про Коструба, що символізував перемогу весни над зимою, добра над злом, яке уособляв Коструб:

Вже й Коструба поховали,
Та й пісочком присипали,
Та й ніжками притоптали...

Для традиції ще виводили „Зельмана", „Ми кривого танцю йдемо"..., й інші історично-побутові гагілки, а потім одну по одній любовні і жартівливі — „Ой, ніхто там не бував, де я явір вирубав"..., „На поповій долиночці"..., „Від Марійки до Івана"..., „Чом на тобі, Михасеньку сорочка гребінна"..., „Сидить качур, сидить ячур"...

Глядачі сприймали ці гагілки оплесками, радісними вигуками, сміхом. З них довідувалися про закохані пари, про майбутні подружжя, бо дівчата, співаючи, підкладали в текст гагілки імена, прізвища, порекла дівчат і хлопців, хто до кого залицявся, хто куди топтав стежку, хто кого визволяв із неволі, хто кому вишивав сорочку, купував черевички, рубав дрівця, дарував віночок, просив до танцю...

У загальній суматосі й веселощах, ми, хлопчаки, починали понеділкове обливання. Зарання приготовляли ми саморобні „сикавки". Це були грубі бузкові стовбурі, з яких ми витискали м'якуш, виготовляли толоки, що за фізичним законом порожнечі втягали воду, яка за натисненням толока бризкала далеко сильним струменем. Зердик заздалегідь тримав у схованці барильце з водою. Групка нас ставала тісно поруч себе, позаду приховувався хлопець із сикавкою. Угледівши жертву, спрямовував на неї струмінь води. Дівчина піднімала крик, люди зглядалися, звідки бризнула вода, але в метушні — „шукай вітра в полі". Інколи не пішло нам „на сухо" і треба було „давати ногам знати". Це бувало, звичайно, тоді, коли дівчина мала залицяльника чи нареченого, або як котрусь із дівчат зачасто чи забагато обливали. Тоді парубки влаштовували ловитву й, як спіймали обливальника, давали йому доброго прочухана.

Увечері ходили ми риндзювати дівчатам під вікнами, співаючи: „На той вигдень Великдень", закликаючи: „Вийди до нас, Марусенько, Покажи нам своє личенько"... Дівчина відмовлялася, хлопці за риндзівку домагалися писанок „як не з горцем, то з кобілков, Щобись не сиділа довго дівков".

Кожна строфа кінчалася приспівом:
Же й Христос, же й воскрес,
Же й воістину аж воскрес...

(Закінчення на стор. 3)

ЗАКЛИК СУА

Союз Українок Америки закликає українську громаду включитися в акцію, яку під цю пору переводить висилання телеграм і листів до секретаря Об'єднаних. Націй Гавієра Переза де-Куеяра, як теж до американських сенаторів і конгресменів, щоб дозволено висилати в Україну потерпілим від нуклеарного вибуху ліки ,як теж допомогові посилки.

По ближчі інформації звертатися до Канцелярії СУА на телефон: (212) 533-4646.

Екзекутива Союзу Українок Америки

Українська Католицька Парохія свв. Петра і Павла

подає до відома Української Громади в Джерзі Ситі та околиці, що

в суботу, 3-го травня 1986 р., о год. 4:30 по пол.

буде відправлений

АКАФІСТ

в наміренні жертв нуклеарної катастрофи в містечку Чорнобіль в Україні

Увага! **Увага!**

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

В середу, 14-го травня 1986 р., о год. 7-ій веч. в залі Українського Народного Дому при 831 Джозеф Авеню, РОЧЕСТЕР, Н. Й.

відбудеться

ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА НАРАДА ДЕЛЕҐАТІВ УНС Округи Рочестер, Н. Й.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Обговорення Союзових справ, які повинні бути заторкнені під час 31-ої Конвенції УНС.
3. Намічення співпраці делеґатів під час Конвенції
4. Обговорення організаційних справ Округи
5. Різне
6. Закриття

До участи в нарадах запрошується делеґатів слідуючих Відділів:

66, 217, 285, 316, 343, 367, 437

За Окружну Управу:

Константин Шевчук, *почесний голова* — **Володимир Гавриляк**, *голова*

Д. Пристай, *секретар* — **Стефан Приймак**, *касир*

З НАГОДИ СВЯТКУВАНЬ 100-ЛІТТЯ СТАТУЇ СВОБОДИ

Отсим зголошую свою участь у відвідинах Дому УНСоюзу (Open House) **у п'ятницю, 4-го липня 1986 р.**

З моєї найближчої родини приїде осіб ....

Прибудемо в год.:

☐ 10-ій рано

☐ 11:30 рано

☐ 1-ій по пол.

☐ 2:30 по пол.

(Проситься зачеркнути)

Ім'я і прізвище ______________________

____

Адреса ______________________

____

Телефон: ______________________

Вирізати, виповнити і вислати до:

UKRAINIAN NATIONAL ASS'N
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

„Радуймося..."

(Закінчення зі стор. 1)

Ясно і сміливо проповідуймо суверенність православної України ,як учить нас Христос. Не шукаймо ворогів, а шукаймо і творімо друзів і союзників Самостійної України. Христос сказав Апостолам: „Хто не супроти вас, той за вас" (Лука, 9, 50). Отже, „хто не проти Самостійности України, той за неї". Але в іншому місці Христос застеріг: „Хто не зі Мною, той супроти Мене; хто не збирає зі Мною, той розкидає" (Матвій, 12, 30).

Аналогічно до христової мудрости ми мусимо бути дуже уважні і передбачливі, як у своїй біжучій праці, так і в збройній боротьбі. А це означає „Хто не з суверенною християнською Україною, той проти неї; хто не єднається щиро з українською нацією, той руйнує її". Просто і ясно. І ми повинні бути цілком свідомі наших близьких і далеких сусідів, які прикриваються також у різних формах християнства, використовуючи його, як слуги диявола. А деякі просто заявляють, що вони вороги Бога. І Христос, як Вселенський Учитель, передбачливо вияснює нам, християнам, які можуть бути для нас небезпеки.

Та найбільше місійне призначення і вирішення віри перемоги припадає на провід, як у Святій Христовій Церкві, так і в українській нації. І ми бачимо, як Христос перед Своїми трагічними муками, облитий сльозами, молився до Св. Отця Небесного в Гетсиманії, щоб Апостоли гідно сповнили своє ґльобальне Місійне призначення: „А за тих Я посвячую в жертву Самого Себе, щоб Освячені Правдою стали й вони. Та не тільки за них Я благаю; а й за тих, що за їхнього слова увірують в Мене" (Іван, 17, 19-20).

І сталось чудо, що невелика група Апостолів, з малою освітою, але з непохитною Божою вірою у своє провідницьке призначення довершили свою ґльобальну місію із повною досконалістю. Вони створили й розбудували Святу Христову Церкву, яка є ведучою на Землі, і якої ми є тепер ісповідниками. Гартуючи їх, Христос говорив їм: „Ви ж оті, що перетривали зі Мною, у Моїх випробуваннях" (Лука, 22, 28).

І тут найбільшу відповідальність Христос покладає на добрих душпастирів, для посилення і піднесення віри, а не наймитів, які залишають свої пастви в небезпечний чи невигідний для себе час. А також і на всіх віруючих, які саможертвенно ідуть за своїми правдивими душпастирями. І хто відділяє нашу Святу УАПЦ (С) від української нації, той руйнує себе і націю.

Особливо нас радує славний в'їзд Ісуса Христа до Єрусалиму, коли маса народу зустрічали Його з найбільшим життєрадісним піднесенням і вірою, як свого давножданого Месію, Який має спасти нарід Ізраїля: „Благословенний, хто йде в Ім'я Господнє! Осанна на Висоті!" (Матвій, 21,9). І це не стихійне було піднесення маси народу, але в цьому взяли участь і Небесні Сили, щоб перед Його трагічним розп'яттям славно закінчити Христове Благовістя. І це ми бачимо з Преображення Господнього. „І ось два мужі з Ним розмовляли,—були то Мойсей та Ілля, що з'явилися в славі, і говорили про кінець Його, який в Єрусалимі Він мав докінчити" (Лука, 9, 30-31).

Всечесні Душпастирі!

Дорогі Брати і Сестри — Християни!

Нині найрадісніше свято у світі. Обрадуймо один одного Благословенним привітом: Христос Воскрес!

І „Цей День, що його дав нам Господь, радіймо і веселімось сьогодні".

Розбудовуймо із повною непохитною суверенною вірою нашу Святу Українську Автокефальну Православну Церкву (Соборноправну), яка була відроджена у Києві, в Катедрі Святої Софії, на Першому Соборі УАПЦ, 1921 року Божого, під Первоієрархічним проводом Митрополита Києва і всієї України Святого Православного просвітителя Священномученика Митрополита Василя Київського, як його було канонізовано до Хору Небесних Святих, на Сьомому Соборі УАПЦ(С), в Катедрі Св .Ап. Андрія Первозванного, в Детройті, ЗСА, 1981 Християнського року.

Молімось і підготовляймося до славного відзначення Тисячоліття Християнської України, яке відбудеться в 1988 християнському році.

А сьогодні, в цей День Твого Господнього Воскресіння, Улюблений наш Спасителю, благослови й освяти паски і крашанки та всі тут дари, що Твої вірні принесли до Твоєї Святої Церкви.

Молімось і радуймося славі Спасителя.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
СЛАВМО ЙОГО!

† **ПЕТРО**
Архиєпископ Січеславський
† **Іосиф,**
Єпископ Лубенський

Дано на Великдень, 4-го травня
1986 Християнського року,
при Катедрі Святого Володимира,
Ройтон, Англія.

„Все безпечно"...

(Закінчення зі стор. 1)

Урядові чинники (зі Совєтського Союзу) повідомили нас, що місцевість, де стався випадок, знаходиться під повною контролею, ніяких шкідливих наслідків немає і навіть подорожувати у цю місцевість (Чорнобиль) цілковито безпечно".

Інше українське туристичне бюро — Scope в Нюарку, з якого вже виїхали туристи, що тепер знаходяться в дорозі з Будапешту до Львова, отримала телеграму у середу, 30 квітня, від Інтуриста з Москви, в якій, між іншим, сказано: „Немає жадних підстав для затурбування і змін в маршрутах... Ситуація сприятлива для груп (туристичних) продовжувати запланований маршрут".

ЖАНРОВІСТЬ, А НЕ ЖАРТІВЛИВІСТЬ

У рецензії Теодора Терена-Юськова п.з. „Графіка і олії В. Литвина" („Свобода", ч. 80, з 29-го квітня ц.р.), треба читати: „Однак Литвин надзвичайно притягаючий і близький нам усім передовсім своєю українською жанровістю, яка в його творчості безумовно панівна, особливо в графіці". — Ред.

Великодні...

(Закінчення зі стор. 2)

залишила Єрусалимська драма Страсного Тижня — це зрада Юди. Він же був апостолом Христа, слухав його Божої науки, бачив його чуда і, цей близький „друг і приятель", за марних 30 срібняків „продає" свого вчителя на страшні муки і очевидну смерть...

У Великий Четвер і Велику П'ятницю, коли будемо слухати страсних євангелій і страсних пісень, подумаймо глибше над тим страшним злочином Юди, що став вічним символом зради. Сьогодні найбільшою образою є когось назвати Юдою. Одначе це принизливе іменння, на жаль, не можемо викреслити із нашого щоденного словника. І як би ми хотіли цього слова позбутися, то все „якийсь Юда" нас переслідує і все „нові Юди" народжуються. Сьогодні, більше як колинебудь, цей „Юда" вкрадається до наших родин, до нашої громади, до наших організацій, а навіть до наших церков, щоб допомогти ворогові „умертвити" наше родинне, громадське та національно-державне життя.

Прикро, але годі знайти інше ім'я для людей, які зраджують Бога, зраджують свою Церкву, зраджують свій нарід, свою родину, забувають свою мову, свою культуру, відрікаються від своїх батьків, дідів і взагалі своїх предків, топчуть Божі і людські закони, щоб тільки вигідно жити, нічим не журитися, за ніщо не відповідати і ...подобатися „панам світу цього", які хочуть „загубитися" серед чужого окруження і „уподібнитися" до нього і перестати бути собою...

Проблемі зради присвячено у світовій літературі чимало творів. У нашій літературі на це звернули увагу Т. Шевченко, І. Франко, Леся Українка і інші. Згадаймо драматичну поему Лесі Українки „На полі крові", де письменниця виводить Юду, як тверезого „калькулятора", що хвилево зрікся матеріяльних достатків із розрахунком на майбутнє, а саме бути в „царстві" Христа його „міністром фінансів", або іншою великою особою.

Коли ж Юда побачив, що Христос не думає творити земське царство на цьому світі, його огортає лють, що його „калькуляція" була не вірна і саме з цієї злости він, ради „лакімства нещасного", з жадоби до гроша, багатства, почестей серед панів світу цього, продає Христа і то продає так просто, як купець продає свій крам. А свою підлість припечатує зрадливо-фальшивим поцілунком любови.

Леся Українка, в названій вище драмі, дуже гостро осуджує те плюгавство зради такими словами: „Убий, заріж, втопи, продай, та хоч без поцілунку"...

Горе народові, що має між собою людей типу Юди, людей продажних і зрадливих. Наш передовий політичний публіцист В. Липинський твердить, що нарід, якого провідники готові зраджувати своїх підвладних, а підвладні готові зраджувати своїх провідників не може бути державним народом.

Не спиняючись довше над символом зради, можемо тільки ствердити, що кожне віроломство — це зрада, а кожна зрада приводить до руїни основних засад людського життя. Недаром Христос сказав про Юду: „Краще було б, щоб він був не вродився". Слова ці повинні бути для нас пересторогою. Стережімся від доподібних людей, а самі не робім нічого такого, що шкодило б нашій родині, нашій громаді, нашому народові, бо це може бути перший об'яв того поганого „юдаїзму", що його початків треба шукати в Єрусалимській трагедії.

Не забуваймо, що тільки шлях любови, миру і вірности своїм предкам — це шлях що веде, і доведе, нас до нашого національного воскресення.

* * *

Вкінці ще кілька слів про третій символ Страсного Тижня, що ми його одержали в спадку, а це т.зв. „Суд над Христом" — це символ фарисейства, який відбувається і тепер на наших рідних землях, але також ми його спостерігаємо і в т. зв. „вільному світі".

Пригадаймо собі знову цю найтрагічнішу подію Божественної трагедії в Єрусалимі. Не було трагедією те, що намісник римського кесаря, Пилат, засудив Христа на смерть, але трагедією було те, що цього домагався рідний синедріон, фарисеї і книжники, провідники народу, які в імені тих же самих пророків, на яких покликався Христос, розп'яли Божого Сина, ніби в обороні своєї віри, а по суті вони боронили свої особисті інтереси, інтереси своєї кляси, які були загрожені новою інтерпретацією Божої Науки Христом. Оце сакраментальне „Люби ближнього свого, як себе самого!"...

Це була боротьба первосвящеників, садукеїв і фарисеїв не за закони Мойсея, бо Христос їх не усував, але це була боротьба за багатства, за провід народом, бо Христос їм виразно говорив „Горе вам книжники і фарисеї, лицеміри, що десятину даєте з м'яти, кропу і кмину, а залишаєте те, що важливіше в законі: суд, милосердя і віру ...ви подібні до побілених гробів, які зверху видаються людям гарними, а в середині повні мертвих костей і всякої нечистоти... змії, плоди гадючі, як утечете від суду пекла"... Самозрозуміло, що такого небезпечного противника, хоч він і Син Божий, треба усунути, вбити, а перед народом скомпромітувати...

Це були ті жидівські амбітники, що любили перші місця на обідах (за першим столом), перші місця в божницях , любили розкіш, вигоду... не Бога.

Новітні фарисеї нічим не змінилися. Вони також люблять засідати за головний стіл, на перші місця, проповідувати, що вони „чисті патріоти", вони люблять судити інших, але борони Боже їх судити, бо це майже зрада. Вони вміють себе реклямувати не гірше, як це робили біблійні фарисеї, говорячи (пригадаймо собі притчу про митаря і фарисея): „Боже, дякую Тобі, що я не такий, як інші люди, грабіжники, несправедливці, чужоложники, або — як той митар!"

Фарисейство сьогодні, це вже майже загальне людське явище і воно не страшне для народу сильної віри та сильної національної солідарности, але воно жахливо небезпечне для такого народу, як український, що постійно живе „під опікою" інших народів, під впливом „старшого брата" на рідних землях, а у вільному світі серед різних культур і сил, які для своїх асиміляційних заходів дуже часто використовують „наших фарисеїв", яких у нас, на жаль, ще досить багато.

У цей великодній час подумаймо хоч хвилину про страсно-великодні символи і про наше життя, вдумаймося в суть цих символів і включімся в боротьбу, яка ведеться тепер у світі між силами з правдивою християнською любов'ю та силами матеріялістичного атеїзму, що сіє між людьми ненависть, зраду, підступ і пробує розбити кожну національно свідому спільноту на різні антагоністичні групи, щоб легше їх здеморалізувати і втягнути на службу такого, чи іншого інтернаціонального ідола.

На Великдень співаємо „у Воскресення день просвітімся люди", але не забуваймо, що це „просвітіння" до нас прийде тільки тоді, коли всі разом будемо з собою співпрацювати в дусі правдивої християнської науки і правдивої християнської любови.

Це, майже, догма для нашого життя у вільному світі!

Сучасний...

(Закінчення зі стор. 2)

робив, у 60-их роках навіть намагався увести українську мову в університетах. В київських книгарнях бажані книжки західніх, як теж російських авторів, можна дістати в українських перекладах навіть легше, ніж по-російськи. Тут видно двозначність московської національної політики між совєтсько-російською інтеграцією і обмеженою мовно-культурною підтримкою неросійських народів. Проте у випадку слов'янських братів в Україні, навіть найменший подув політичної національної свідомости буває гостро переслідуваний. Доказом цього є доля українських дисидентів.

Урядовці в Україні, включно з першим секретарем Щербицьким, були загалом мало заторкнуті персональними змінами після смерти Брежнєва. 65-літній Щербицький, який свою кар'єру зробив як один з брежнєвської „дніпропетровської мафії", отримав від Ґорбачова свій пост у Києві і своє місце у Політбюрі. На ґорбачовських перших партійних зборах він міг навіть виступити герольдом ґорбачовського проєкту технічної модернізації Совєтського Союзу.

Ґорбачов особливо хвалив київський Інститут електрозварювання ім. Патона за успішний зв'язок науки з продукцією. Син Патона Борис і його наслідник у згаданому інституті є теж президентом Української Академії Наук у Києві. „Незвичайно важливо відчувати пульс доби!" — радив Щербицький своїм урядовцям на останніх українських партійних зборах.

Стільки спостеріг німецький кореспондент у столиці совєтської України. Доглянув чимало такого, чого інші кореспонденти, звичайно, не добачають. Стаття прикрашена великим фото з написом: „Свідок великої минувшини — собор Св. Софії в Києві".

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СЕРЕДА, 7-го ТРАВНЯ 1986 р.

Трой, Н. Й. Надзвичайні збори 191-го Відд. Б-ва св. Николая в Трой, Н. Й., о год. 7-ій веч. в залі УКЦеркви, 459 Друга вул. На порядку нарад, згідно з рішенням Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу, вибір делеґата і його заступника на 31-шу Конвенцію УНС. — Є. Наболотний, предс., Роман Гарасимяк, секр.

Стійка...

(Закінчення зі стор. 2)

У третій день свят ігри хлопців продовжалися, але вже сповільнено. Треба було йти в гості до родини чи знайомих, або вгощати їх у власній хаті. Старші готувалися до праці, а ми учні мали ще вільне до Провідної неділі. А там перед нами майоріли Зелені свята, а незабаром після них вакації. Було для чого жити!

ЕВРОПЕЙСЬКІ КРАЇНИ поробили всі заходи, щоб охоронити своє населення перед нуклеарною радіоактивністю. В Австрії, Швайцарії, Югославії, Польщі, Західній і Східній Німеччині, Скандинавських країнах та інших уряди вже дали зарядження місцевим, тобто провінційним і повітовим урядовцям вказівки, як треба рятувати населення, головно дітей і матерíял в тяжі. Уряд Австрії і Югославії зарядив тримати дітей радше в закритих приміщеннях, бо радіяція на дворі набагато вища. Уряди перестерігають також населення перед самовільним заживанням медикаментів, які нібито мають захороняти організм перед нуклеарним отруєнням.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Ukrainian Free University Foundation, Inc.
203 Second Avenue • New York, N.Y. 10003

ВШАНОВУЮЧИ СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

померлих Дорогих Осіб пожертвували на українську науку, стипендії, українські студії в УВУ слідуючі жертводавці:

Мирослава Савчак, на Постійний Стипендійний Фонд ім. св. п. мужа д-р. Володимира	$ 750.00
Іван Стельмах, в другу річницю незабутньої дружини Тетяни	1,000.00
Василь і Ірена Іванчишин, в св. п. найдорожчого сина бл. п. Романа	250.00
Дарія Кузик, в св. п. мужа Дмитра	100.00
Михайло і Доріс Пилипчук, в св. п. брата Дмитра	100.00
Д-р. Марія Фішер-Слиш, в св. п. мужа д-р. Рудольфа	100.00
Проф. Таїса Богданська, в св. п. Юліяни Марії Ратич	100.00
Інж. Ярослав і д-р. Олександра Ткач, в св. п. Юліяни Марії Ратич	100.00
Марія Душник, в св. п. мужа д-р. Володимира	100.00

Дякуємо всім Вельмишановним Жертводавцям і клонимо наші голови перед пам'яттю Покійних. Нехай ласкавий Господь дасть їм вічний спокій, а світла пам'ять про них залишиться вічною серед нашої спільноти.

УПРАВА Ф. УВУ

З причин мого власного атаку серця і операції та негайно після операції перещеплення серця у нашого сина Мирона, спізнено ділюся з Вами сумною вісткою, що моя МАМА

ЯРОСЛАВА ҐІЖАК
з дому Лемко

Із Княжа, повіт Золочів, ненадійно відійшла у Вічність 29-го грудня 1985 року, проживши 78 років. Похорони відбулись дня 2-го січня 1986 року в Дітройті. Залишила в глибокому смутку дочку Надію, зятя Антона Горак з дітьми і внуками, сина Ігоря з жінкою Надією з дому Случак з дітьми і внуками.

Покійна мамця була активною в Україні в Союзі Українок і на новому поселенні в Америці, будучи членкою ряду хорів світських і церковних, була членкою ОЖ ОЧСУ та Українського Народного Союзу.

Покійна оставила двоюрідну сестру Ярославу, замужню Ґуглевич, з родиною в Едмонтоні, двоюрідного брата Володимира Боднара з дружиною Евгенією і дітьми в Ню Джерзі та братанка Архиєпископа Мирослава Марусина у Римі, як також ближчу і дальшу Рідню в Україні.

Усім присутнім на похоронах і тризні складаємо щиру подяку за молитви в наміренні усопшої Душі нашої дорогої Мами.

Покійна похована біля свого мужа Володимира — нащадка козачого роду осілого в Княжу.

Вічна Їй Пам'ять!

НАДІЯ ГОРАК зРіднею

ПОВІДОМЛЕННЯ

У Провідну неділю, дня 11-го травня 1986 року, о год. 3-ій по полудні на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Брук, Н. Дж.

ВІДБУДЕТЬСЯ

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

НА МОГИЛІ

св. п. д-ра ЗЕНОНА НИЖАНКОВСЬКОГО

До участи у відправі та про молитви всіх приятелів і знайомих просить

РОДИНА

ФУНДАЦІЯ ПРИЯТЕЛІВ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ, ІНК.

проголошує з вдячністю 2-гий СПИСОК ВШ. Жертводавців на
ВІЛЬНИЙ ВІД ОПОДАТКУВАННЯ — МІЛЬЙОНОВИЙ

„ВІЧНИЙ ФОНД ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ".

(Продовження з числа 83-го, п'ятниця, 2-го травня 1986 р.)

За час від зустрічей Представників ЕУ2 з Громадянством по різних осередках Америки, між вереснем і листопадом 1985 р., до 31 березня 1986 р. наспіли декларації та пожертви від таких Громадян і Установ:

	вплачено:
Дітройт, Мічіґен	
Д-р Джуль Павло і Ірина	5.000.00
Українське Лікарське Товариство Північної Америки, Відділ Мічіґен	2.000.00
Андрусяк Марія у пам'ять бл.п. д-ра Іллі Андрусяка	1.000.00
Д-р Балтарович Лідія	1.000.00
Балтарович Роман і д-р Марія	1.000.00
Дужий Ярослав і Ольга	1.000.00
Король Ігор і Стефа	1.000.00
Петріна Богдан і Наталка	1.000.00
Сливка Іван і Катерина	1.000.00
Українська Фед. Кооператива Самопоміч	1.000.00
Феденко Степан і Анна	1.000.00
У пам'ять бл.п. д-ра Богдана Лончини	590.00
Віхорек Михайло і Марта	500.00
Д-р Джуль Андрій і Христина	500.00
Д-р Коссак Зенон і Евгенія	500.00
Кунинський Микола і Надя	500.00
Савчук Степан і д-р Валентина	500.00
Місьонґ Пилип і Ольґа	450.00
Панчак Іван і Галя	300.00
Білий Степан і Ірина	250.00
ОО. Василіяни, Церква Непорочного Зачаття, Гемтремк, Міч.	250.00
Козак Едвард і Марія	250.00
Лаврин Микола і Надя	250.00
Д-р Логінський Степан	250.00
У пам'ять бл.п. д-ра Миколи Гнатчука	235.00
Білинський Ігор і Марія	200.00
Гевко Любомир і Наталка	200.00
Дигдало Володимир і Рома	200.00
Дудра Дарія	200.00
Лазуренко Лідія	200.00
Мадич Єлисавета	200.00
Михальчак Микола і Марія	200.00
Омек Дон	200.00
Д-р Серафин Александер і Зеня	200.00
Слюсарчук Анастазія і Звінка	200.00
Український Народний Союз, Відділ 174	150.00
Чорній Семен і Марія	150.00
Ампрім Франц і Ірена	100.00
Андрусяк Марія	100.00
Д-р Галицький Іван і Оксана	100.00
Гнатчук Всеволод і Христина	100.00
Голуб Ярослав	100.00
Дякун Микола	100.00
Захарій Володимир і Ольга	100.00
Калимон Іван і Люба	100.00
Колодчин Василь і Ліда	100.00
Конопада Ярослав	100.00
Конюх Дарія	100.00
Кульчицька Фалина	100.00
Ніньовський Михайло і Ольга	100.00
Оселя Діброва, Брайтон, Міч.	100.00
Панасюк Любомир і Христина	100.00
Пришляк Лев і Стефанія	100.00
Процик Ольга	100.00
Семеґен Василь	100.00
Совірка Іван і Ольга	100.00
Т-во Українських Інженерів Відділ Мічіґен	100.00
Українська Координаційна Рада Дітройт, Мічіґен	100.00
Цап Михайло та Мирослава	100.00
Кривий Ярослав	75.00
Баран Володимир і Оксана	50.00
Болонний Петро і Анна	50.00
Величковський Константин	50.00
Гнатчук Микола і Ірена	50.00
Зубаль Степан і Марія	50.00
Камінський Александер і Зеня	50.00
Клюб Сеньйорів, Дітройт, Міч.	50.00
Кузьмин Василь	50.00
Лист Александер і Лідія	50.00
Лончина Орися	50.00
Марчак Роман	50.00
Марчак Теодор	50.00
Москалюк Володимир і Евгенія	50.00
Папіж Василь і Олена	50.00
Прийма Мирослав і Ірена	50.00
Решетилович Ірина	50.00
Сторожук Богдан і Ярослава	50.00
Татух Любомир і Велта	50.00
Шехович Марта	50.00
Блюй Адріян і Люба	25.00
Гевко Дмитро	25.00
Гупалівський Володимир і Стефа	25.00
Денисенко Іван і Марія	25.00
Кейсі Мирон і Софія	25.00
Рудницький Роман і Аля	25.00
Сеник Корнель і Ірена	25.00
Томин Михайло і Людовіка	25.00
Юзич Мар'ян і Христина	25.00
Соя Володимир і Ліда	20.00
Стасів Петро та Евгенія	20.00

	декларовано:	вплачено:
Лос Анжелес, Каліфорнія		
Д-р Олесіюк Андрій і Христина	500.00	500.00
Д-р Полотнянка Мирослав і Ірена	500.00	500.00
Порайко Осип	500.00	500.00
Д-р Іванків В.	300.00	300.00
Олесіюк Тамара	200.00	200.00
о. Галик-Голутяк Степан	100.00	100.00
Ґац Остап	100.00	100.00
Цап Степан	100.00	20.00
Барнич Осип	60.00	60.00
Стой[illegible] Володимир	50.00	50.00
Зав[illegible]ська Павлина	25.00	25.00
Макара Іван	25.00	25.00
Олійник Володимир	25.00	25.00
Якимишин Микола	20.00	20.00

Окремо вплатили з Каліфорнії:
Мулак-Яцківський — **дол. 200.00**
Іськів Марія — **дол. 10.00**

ПОЖЕРТВИ НА ВІЧНИЙ ФОНД ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ

	Декларовано:	Вплачено:
Клівеленд:		
НТШ Огайо Комітет Ювілею Кубійовича	1.162.46	1.162.46
Школьник д-р Олександра	1.100.00	1.100.00
Голіян інж. Микола і Ліда	1.000.00	1.000.00
Грабець інж. Роман і Мирослава	1.000.00	1.000.00
Кузьмин інж. Ярослав і Дарія	1.000.00	1.000.00
Лаврів Василь і Ерна	1.000.00	400.00
Сілецький д-р Юліян і Тетяна	1.000.00	500.00
Грушкевич д-р Микола й Марія	750.00	750.00
Хміляк інж. Василь і Олена	506.73	506.73
Вільшанський Андрій	500.00	500.00
Вудкевич Іван	500.00	150.00
Говикович мґр. Ярослав і Дарія	500.00	500.00
Захарій д-р Ігор і Арета	500.00	500.00
Кришталович мґр. Ярослав і Ярослава	500.00	500.00
Мичковський д-р Мирослав і Любомира	500.00	500.00
Луцишин Теодор	500.00	500.00
Подриґуля Ірина	500.00	
Сагайдак д-р Мирослава	500.00	500.00
Сестрицтво при Церкві св. Покрови Пр. Богородиці	500.00	500.00
Сидір інж. Ярослав і Марта	500.00	500.00
Пластова Станиця в Клівеленді	500.00	300.00
Ліщинецький мґр. Василь і Віра	300.00	300.00
Кікта Степан і Евгенія	250.00	250.00
Павлишин д-р Дмитро	250.00	250.00
Паньків Володимир	250.00	250.00
Трач інж. Павло і д-р Тетяна	250.00	250.00
Кашубинська інж. Ірина	200.00	200.00
Український Золотий Хрест Відділ 8	200.00	200.00
Українське Лікарське Товариство Відділ Огайо у пам'ять д-рів Євгена Мартинюка, Олександра Мартинюка, й Миколи Гнатчука	200.00	200.00
Нагірний Іван	150.00	150.00
Сміґуровський Володимир	150.00	150.00

По 100 долярів вплатили:
Байко Петро, Бачинський Іван і Наталія, Білецька Юлія, Бойчук д-р Евген, Братство 1-шої Дивізії УНА, Галяревич інж. Андрій і Марта, Дейчаківський д-р Микола і Надія, Кравчук Ярослав і Анна, Маланчук Степан і Степанія, Малиновський д-р Василь, Мартинюк Олена, Мороз інж. Олег і Галина, Пап д-р Михайло і Анна, Петрівський Микола й Ала, Піхурко Микола і Ярослава, Пласт 2-Курінь УПС Войнаровського, Похмурський Дан, Ревтюк о.шамб. Михайло, Руденський Ігор і Орися, Сахно Степан і Анна, Трач Михайло, Фаріон д-р Дмитро, Федорів Володимир і Дарія, Фур інж. Іван і Степанія, Шевчук д-р Дмитро.

По 50 долярів вплатили:
Базарко д-р Володимир і Ліда, Боднар д-р Володимир і Ліда, Гук Мирослава у пам'ять Евстахія Гука, Дем'янчук д-р Деонізій, Капітанець Микола і Катерина, Крук Евген, Музичка д-р Ярослав і Лариса, Піхурко Степан, Рижій д-р Орест Савчак мґр. Михайло й Орися, Сохоцький Ярослав і Софія.

30 долярів — Український Народний Союз Відділ 328.
По 25 долярів вплатили:
Ільчишин Василь, Місько Ірина, Попович Маруся, Телішевський д-р Пилип.

По 20 долярів вплатили:
Боднарук Роман і Іванна, Волчук Софія, Лагола Петро, Мельник д-р Олександра.
10 долярів — о. д-р Іван Тилявський.

Нью-Йорк і околиця, Нью Дзерзі, Гаваї і Делевар зложили на конто декларації і нові пожертви, від 1-го грудня 1985 до 1-го квітня 1986:

Дир. Коць Маріян і Іванна	10.000.00
Український Народний Союз	10.000.00
Н.Т.Ш. — Нью Йорк	5.000.00
Олесницький Нестор і Іванка	1.000.00
Скоцень Володимир і Ольга	1.000.00
Тризуб — Укранська Щадниця, Ньюарк, Н.Дж.	1.000.00
мґр. Баранецький Володимир і Христина	500.00
Політило Анна у пам'ять чоловіка д-ра Юліяна	500.00
мґр. Смаль Олександер і Ольга	500.00
Олесницький Остап і Слава	300.00
інж. Галів Микола і Зірка	250.00
Д-р Кодельський Ігор і Марія, Гаваї	250.00
Д-р Шпитко Микола	250.00
Д-р Домбчевський Ілярій і Анна	200.00
Куницька Олександра	100.00
Романюк Евген, Делевар	100.00
Інж. Чипак Ярослав і Ольга	50.00
Н.Ч.	20.00

Замість квітів на могилу проф. В. КУБІЙОВИЧА:

Проф. д-р Богдан С. Винар Ко.	500.00
Проф. д-р Аркадій Жуковський, Франція у франц. франках	1.000.00
Д-р Едвард і Дарія Жарські, Н.Й.	100.00
П-і Ірина Крамарчук, Н.Дж.	100.00
Мґр. Дарія Кузик, Н.Дж.	100.00
Проф. д-р Василь і Дарія Маркусь, Ілл.	100.00
Д-р Остап і Марта Тарнавські, Па.	100.00
Д-р Теодозій і Ірина Сеньківські, Па.	20.00

У пам'ять брата св.п. інж. **Ярослава Когутяка** дол. 1.000.00.
Марія Когутяк Гладка з чоловіком Орестом, Н.Дж.

У пам'ять д-ра **Романа Погорецького** дол. 151.00, гроші зібрані на похороні — переслала дочка Ляриса Долинська.

У пам'ять брата сл.п. **Володимира Роговського** дол. 50.00
Павлина Барчинська з чоловіком, Канада.

У пам'ять інж. **Дмитра Кузика** дол. 35.00 Марія Кассіян, Па.

Замість квітів на могилу шваґра **бл.п.о. митр. Лэва Опока** дол. 25.00 Евгенія і Роман Барицькі, Канада.

Зближаємося до сумних роковин смерти творця Енциклопедії сл.п. проф. Володимира Кубійовича. Хай ця болісна дата спонукає всіх, хто дорожить пам'яттю тієї Великої Людини, щедро підтримати дальшу працю над Енциклопедією України!
Листи та чеки просимо ввічливо висилати на адресу:

THE FOUNDATION OF FRIENDS
OF THE ENCYCLOPEDIA
OF UKRAINE INC.
6 Nebraska Drive, Matawan, N.J. 07747

Назву Фундації можна скоротити ось-так: Foundation F.E.U.

За Президію:

Мґр. Володимир Баранецький
голова

д-р Володимир Пушкар
касир

д-р Атанас Фіґоль
заступник голови

Слава Олесницька
секретар